नपि प्राणान् वा विनेष्ये स्वाम्यर्थे त्यक्ष्यामि ज्ञानार्चोत्क्षेपइत्या दिना व्ययार्थे मं व्ययो धर्म्मादिषु विनियोगः अथवा यश उदानेष्ये ऊर्द्धं नेष्यामि पूर्व्वेण क्षेपणे मं ॥ २१ ॥

विनेष्ये क्रोधमथवा क्रममाणोऽरिसंसदि। इत्युक्त्वा खे पराक्रंस्त तूर्णं सूनुर्नभस्वतः ॥ २२ ॥

ज०म० विनइत्यादि। यदि वा क्रोधमात्मनोविनेष्ये अपनेष्यामि कर्तृस्थेचेति तङ् कर्तृस्थस्य क्रोधकर्म्मणोऽशरीरत्वात् अत्र व्ययोन सम्भवतीति अरिसंसदि शत्रुसभायां क्रममाणः अप्रतिबन्धेन प्रवर्त्तमानः वृत्तिसर्गेत्यादिना वृत्तौ तङ् वृत्तिरप्रतिबन्धः इत्येवमुक्त्वा सूनुर्नभस्वतः वायोस्तनयः खे तूर्णं पराक्रंस्त शीघ्रमुत्सेहे उपपराभ्यामित्यनेन सर्गे तङ् सर्गउत्साहः ॥ २२ ॥

भ० विनेष्यइत्यादि। अथवा क्रोधं विनेष्ये अपनेष्यामि शत्रुहननात् घस्थामूर्त्तढादिति मं अमूर्त्तमशरीरं कर्तृस्थादुक्तकर्म्मकाद्विपूर्व्वनीञआत्मनेपदमिति विद्यासागरः स्वमतेऽपि शब्दढाढाद्वेरित्यतोमण्डूकप्लुत्या वेरित्यनुवर्त्तते इति वाच्यं क्रोधं विनयतइत्युदाहरणदर्शनात् अन्ये तु विपूर्व्वत्वं न वदन्ति तन्न साधु विगणय्य नयन्ति पौरुषं विहितक्रोधजयाजिगीषवइत्यादिदर्शनात् किं कुर्व्वन् अरिसंसदि शत्रुसभायां क्रममाणः अप्रतिबन्धेन चेष्टमानः वृत्त्युत्साहेत्यादिना मं वृत्तिरप्रतिबन्धः इत्येवमुक्त्वा नभस्वतोवायोः सूनुः पुत्रोहनूमान् खे आकाशे तूर्णं शीघ्रं परा